

กลับสู่แดนนันทธรินทร์
ด้วยศรศกตณกณอนันต์
รินความหวังทองเต็มสองตา
พร้อมก้าวไปข้างหน้า อย่างท้าทาย

รอยยิ้มหรือน้ำตาเวลาน
จะไม่มีใครซึ่งถึงความหมาย
ต่ออุดมการณ์หยุดถึงจุดปลาย
สมหวังหรือฝันสลายคงคล้ายกัน

ก้าวไปตามครรลองของชีวิต
อย่างคนเคยพลั้งผิดคิดแล้วหวน
แม้เพื่อน้องพี่พลบชวัน
แต่ขาดใครคนนั้นเสียขวัญนัก

ช่วงหนึ่งของความรักตระหนักค่า
รินน้ำตานองใจใคร่ครวญหนัก
ความรักมีคุณค่ากว่าใจรัก
คนอ่อนโลกต้องพักรักษาใจ

ก้าวสู่อ้อมนันทธรินทร์อีกครั้ง
พร้อมความหวังดงมนอันยิ่งใหญ่
อุดมการณ์ดำรงหุเรเกินใคร
จะสำเร็จแค่ไหนยังไม่รู้